

красотата на цвѣтята, отъ зеленината на трѣвичкитѣ и хладнината на горичкитѣ, но за славнитѣ подземни старци никой не иска и да знае.

— Ехъ, мили дѣчица, и вие да бихте знали, че безъ тѣзи старци не би имало растителенъ животъ по земята; не би имало полянката, по която всѣки день играите, ни китни градинки, нито житни зрънца,

Ни клонченца зеленки,
 Ни ябълки червенки . . .
 Ни брашно за орача,
 Ни корица за гризача,
 Ни сѣвчица за жетвари,
 Ни огънчецъ за дървари,
 Ни шумчици за гнѣзденца,
 Ни ягоди за момченца . . .
 Нито пѣвлива рѣчица,
 Нито радостъ за дѣчица . . .

О, всичко това да бихте знали, вие бихте **поклонъ** сторили на вси подземни юнаци, съ разкъдрени мустаци, съ влажноголи главици, съ разклонени брадици...

— Хайде, весели дѣчица,
 Дружно да се поклонимъ;
 Здрави да сте, о,
 Подземни сѣли,
 Здравѣйте ни, о,
 Вий, старци мили!
 Поклонъ и отъ менъ!

Калинка-Малинка.